

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/128/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1421202346
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1421202346.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a sudcov JUDr. Branislava Krála a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobcu: T. J., I. XX.XX.XXXX, G. Z. U.. Y. Ú. Č.. XXX, XXX XX Z., zastúpený: AK Castiglione s.r.o., so sídlom Nám. M. Benku č. 10, 811 07 Bratislava, IČO: 51 635046, proti žalovanej: X. J., I. XX.XX.XXXX, G. Z. U.. Y. Ú. Č.. XXX, XXX XX Z., zastúpená Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, Bratislava, IČO: 47 232 765, o vrátenie daru, v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava IV z 29.09. 2021, č. k. 7C/50/2021-174, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa nakladania s nehnuteľnosťami a spoluvlastníckymi podielmi na nehnuteľnostiach: nachádzajúcimi sa v k.ú.: Karlova Ves, obec: BA-m.č.: Karlova Ves, okres: Bratislava IV, vedených Okresným úradom Bratislava - katastrálny odbor na LV č. XXXX, a to konkrétne: a/ stavby: druh stavby: rodinný dom, so súp. č. XXXX, postavená na parc. č. XXX/X, druh stavby: samostatne stojaca garáž, so súp. č. XXXX postavená na parc. č. XXX/XX, parcely registra "C" evidované na katastrálnej mape ako: parc. č.: XXX/X, o výmere 87 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č.: XXX/XX, o výmere 77m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č.: XXX/XX, o výmere 9 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č.: XXX/XX, o výmere 7m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č.: XXX/XX, o výmere 3 m², druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie, parc. č.: XXX/X, o výmere 163 m², druh pozemku: ostatná plocha, parc. č.: XXX/X, o výmere 258 m², druh pozemku: ostatná plocha do právoplatného skončenia vo veci samej.

2. Potrebu nariadenia neodkladného opatrenia žalobca odôvodňoval tým, že je potrebná dočasná úprava pomerov k nehnuteľnostiam, pretože v opačnom prípade akékoľvek ďalšie prípadné ťarchy môžu mať vplyv na prebiehajúci súdny spor s cieľom znížiť hodnotu nehnuteľností alebo znemožniť ich užívanie a poškodiť žalobcu. Vyslovil názor, že účel sledovaný týmto návrhom nie je možné dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, keďže si voči žalovanej v tomto konaní primárne neuplatňuje zaplatenie peňažnej čiastky, ktorej exekúcia by mala byť ohrozená. Zároveň, ani zriadenie záložného práva zabezpečovacím opatrením súdom by žalovanej nezabránil prevodu a zaťažovaniu nehnuteľností, napr. zriadením vecného bremena, ktorému by zodpovedalo právo doživotného užívania v prospech jej detí. Účel - zabezpečenie nároku žalobcu na vydanie nehnuteľností - teda nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. V návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia poukázal na to, že so žalovanou uzavrel dňa 28.08.2014 darovaciu zmluvu k predmetnému bytu. Medzi žalobcom a žalovanou vznikol v roku 2014 milostný vzťah, ktorý trval do polovice roku 2016. Žalovaná už v roku 2014 začala hrubo vystupovať voči žalobcovej rodine a blízkym, čo viedlo ku rozvratu vzťahov žalobcu s rodinou a jeho blízkymi. Kvôli hrubým vyjadreniam žalovanej voči žalobcovej rodine a blízkym, nemala dcéra

žalobcu záujem sa s ním stretávať a komunikovať s ním, a to aj napriek jeho prosbe o stretnutie a udržiavanie kontaktu. Žalovaná sa taktiež veľmi hrubo vyjadrovala na adresu žalobcovho syna, pričom napríklad o ňom tvrdila, že zo žalobcu iba vyťahuje peniaze a čaká čo od neho môže získať. Taktiež napríklad uviedla, že nemá k žalobcovi žiaden pozitívny vzťah a že ho nerešpektuje. Žalovaná tieto vyjadrenia tvrdila žalobcovi opakovane. Žalobca sa takmer zakaždým nechal ovplyvniť hrubými tvrdeniami žalovanej. Táto situácia vyústila až k tomu, že žalobca sa so svojim synom prestali sýkať aj napriek tomu, že ich domy spolu susedia, čo svedčí o absolútnom rozvrate ich vzťahu. Tento postup žalovanej žalobca videl ako účelový s úmyslom zamedziť žalobcovi odkázanie či prevodu jeho majetku na neopomenuteľných dedičov. Správanie žalovanej vyústilo v ich nechotu navštevovania žalobcu nielen pri príležitosti jeho sviatkov a jeho životných jubileí, ale i pri akejkolvek potrebe o pomoc, čo je hrubým porušením zaužívaných pravidiel morálky, a dosahuje zákonom požadovanú intenzitu hrubosti. Žalobca je v súčasnosti odkázaný na pomoc inej osoby, ktorú mu minimálne od roku 2019 žalovaná absolútne neposkytla, a to aj napriek viacerým prosbám, čo taktiež podľa jeho názoru svedčí o hrubom rozpore s dobrými mravmi.

3. Súd prvej inštancie z obsahu spisu zistil, že, navrhovateľ neodkladného opatrenia uzatvoril so žalovanou zmluvu predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k predmetnej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú.: Karlova Ves, obec: BA-m.č.: Karlova Ves, okres: Bratislava IV, vedených Okresným úradom Bratislava - katastrálny odbor na LV č. XXXX (podľa aktuálneho LV Č.. XXXX, je uvedený titul nadobudnutia v prospech J.Č. X. rod. X. I.. XX.XX.XXXX, a/ Darovacia zmluva V-18641/14 zo dňa 20.08.2014, b/ Kúpna zmluva V-14568/16 zo dňa 08.06.2016). c/ V časti C : farchy por. č. 1 vyplýva : vecné bremeno spočívajúce v práve doživotného užívania nehnuteľnosti na účely bývania v prospech Ondreja Fekete podľa V-18641/14 zo dňa 20.08.2014. Medzi stranami sporu bol blízky vzťah, ale po strate záujmu žalovanej o žalobcu, a po tom ako v roku 2020 došlo k obnoveniu vzťahov medzi žalobcom a deťmi, pristúpil žalobca k vyzvaniu žalovanej na vrátenie daru, prostredníctvom telefonátu alebo SMS. Žalovaná vrátenie podmienila, vykonala súpis použitia žalobcových financií z účtu, ku ktorému mala dispozičné právo, a podľa e-mailu zo dňa 31.08.2021 "čestné vyhlásenie") požiadala žalobcu o podpísanie čestného prehlásenia. Žalobca mal za to, že je potrebná dočasná úprava pomerov k nehnuteľnostiam, pretože akékoľvek prípadné farchy môžu mať vplyv na prebiehajúci súdny spor, s cieľom znížiť hodnotu nehnuteľností alebo znemožniť ich užívanie a poškodiť ho, ale dôkazy o takomto konaní žalovanej súdu nepredložil.

4. Právne odkazujúc na ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c/, d/, § 329 ods. 1 C.s.p., článok 20 ods. 1,3,4 a 5 Ústavy Slovenskej republiky dospel súd prvej inštancie k záveru o nedôvodnosti navrhovaného neodkladného opatrenia. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že v konaní neboli ku dňu rozhodnutia súdu listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom neodkladného opatrenia osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o hroziacom nebezpečenstve bezprostrednej ujmy, teda v danom prípade neboli splnené podmienky pre okamžitý zásah súdu vo forme nariadenia neodkladného opatrenia voči žalovanej. Súd skúmal nielen ochranu tohto, kto nariadenia neodkladného opatrenia žiada (navrhovateľa neodkladného opatrenia), ale rešpektoval aj ochranu toho, voči komu neodkladné opatrenie smeruje (Ústava Slovenskej republiky čl. 20), a keďže mal za to, že v tomto prípade nebola preukázaná potreba okamžitého zásahu súdu do výkonu práva žalovanej (podľa LV č. XXXX vlastníčky na základe darovacej a kúpnej zmluvy), navrhovateľom neodkladného opatrenia nebola preukázaná potreba takejto dočasnej právnej úpravy pomerov medzi stranami sporu, nebolo preukázané ohrozenie výkonu práva. Z uvedených dôvodov návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevyhoviel a návrh v celom rozsahu zamietol.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie. Súdu prvej inštancie vytkol, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietal, že predmetné rozhodnutie neobsahuje v svojom odôvodnení žiadnu relevantnú samostatnú právnu úvahu súdu vo vzťahu ku skutkovému stavu konkrétneho prípadu. Rozhodnutie preto považoval za arbitráry zásah do práva na konkrétne a zrozumiteľné odôvodnenie rozhodnutia v rozhodujúcej otázke, ktoré je súčasťou práva na spravodlivý proces v zmysle dlhodobej a ustálenej judikatúry EŠP, ÚS SR a NS SR. Argument prvoinštančného súdu, že v prejednávanej veci nebola preukázaná potreba okamžitého zásahu súdu do výkonu práva žalovanej, považoval za nesprávny. Mal za to, že zákonná požiadavka proporcionality neodkladného

opatrenia vyjadrená s odkazom na čl. 20 ústavy je len citáciou právneho predpisu a nie úvahou súdu. Zastal názor, že súd prvej inštancie mal vyhodnotiť skutočnosť, že právo na vrátenie daru je osobným, v zásade neprevoditeľným právom, a toto subjektívne právo nemožno uplatňovať voči právnym nástupcom žalovanej ako obdarovanej, resp. osobám, ktoré od nej nadobudnú darované nehnuteľnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené mal za to, že jeho subjektívne právo ohrozené je, a ohrozenie, resp. zamedzenie výkonu tohto práva (domáhať sa vrátenia daru) môže nastať už aj napríklad zriadením vecného bremena žalovanou zodpovedajúcou právu doživotného užívania predmetných nehnuteľností v prospech jej blízkych osôb, napr. jej detí. Navyše prevodom uvedených nehnuteľností by sa právo žalobcu domáhať sa vrátenia daru v podstate vyprázdnilo a jeho hmotnoprávne postavenie by sa nezvratne zhoršilo. Namietal, že z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, čo konkrétne by podľa súdu prvej inštancie mohlo predstavovať osvedčenie záveru „o hroziacom nebezpečenstve bezprostrednej ujmy. Záverom argumentoval, že v prípade nároku o vrátenie daru má obdarovaný možnosť faktickým konaním - prevodom predmetu daru - mimoriadne sťažiť alebo aj znemožniť uplatnenie práv darcu. Zo samotnej podstaty tohto hmotnoprávneho vzťahu teda vyplýva značná výhoda obdarovaného (ktorý je nielen vlastníkom, ale vie aj znemožniť úspešnú reivindikáciu darcom) a žalobca sa nedomáha ničoho iného, iba toho, aby práve neodkladným opatrením došlo k nastoleniu rovnováhy zbraní strán sporu a žalobca mal skutočnú (nie len iluzórnu) možnosť uplatňovať si právo na vrátenie daru súdnou cestou.

6. Žalovaná vo vyjadrení k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne. Mala za to, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil. Poukázala na to, že prvoinštančný súd najprv skutkovo vymedzil prejednávajúcu vec, pričom následne po právnom posúdení dospel k záveru, že žalobca neosvedčil základné skutočnosti o tom, že hrozí nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Zastala názor, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí správne uviedol, že pri posudzovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skúmal nielen ochranu žalobcu ale zároveň aj ochranu žalovanej ako vlastníka. Nestotožnila sa s názorom žalobcu, že právo na vrátenie daru nemožno uplatňovať voči jej právnym nástupcom, prípadne osobám, ktoré by od nej nadobudli sporné nehnuteľnosti s poukazom na ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej v prípade ak obdarovaný už dar nemá a darca sa domáha vrátenia daru, darca je oprávnený požadovať vrátenie peňažného ekvivalentu v zmysle ustanovení § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka. Napokon mala za to, že žalobca síce ako odvolací dôvod namietal aj to, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, avšak v odvolaní neuviedol v čom konkrétne vytýkané pochybenie malo spočívalo.

7. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je vecne správne.

8. Základným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, alebo obavy, že vykonanie exekúcie súdneho rozhodnutia bude ohrozené, pokiaľ nemožno tento účel dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. Pre nariadenie neodkladného opatrenia sa tak vyžaduje hodnoverné osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, ako i dostatočné opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, alebo obavu z ohrozenia exekúcie.

9. So zreteľom na podstatu, účel a zmysel inštitútu neodkladného opatrenia nie je pre rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potrebné vykonávať dokazovanie. Splnenie predpokladov pre jeho nariadenie však nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení žalobcu, a je potrebné tieto tvrdenia aspoň spoľahlivo osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že možno dôvodne nadobudnúť presvedčenie o ich pravdivosti a hodnovernosti; keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

10. Žalobca existenciu potreby dočasnej úpravy pomerov vo vzťahu k žalovanej odôvodňoval hrozbou „prípadných ďalších tiarch, ktoré môžu mať vplyv na prebiehajúci súdny spor, s cieľom znížiť hodnotu nehnuteľnosti alebo znemožniť ich užívanie a poškodiť ho“. Podľa názoru odvolacieho súdu toto však nepostačovalo na osvedčenie dôvodnosti navrhovaného neodkladného opatrenia, nakoľko žalobca svoje domnienky, že žalovaná sa snaží nedobromyseľne nakladať s nehnuteľnosťami na jeho úkor nijako nepreukázal, napríklad doložením uverejneného inzerátu, ktorým by žalovaná ponúkala sporné

nehnutelnosti na predaj, či prenájom tretím osobám a neosvedčil konkrétne skutočnosti nasvedčujúce tomu, že žalovaná ako vlastníčka nehnuteľností, mieni tieto scudziť, či zaťažiť. V tomto štádiu konania z listín predložených žalobcom k návrhu, nie je možné konštatovať také konkrétne správanie žalovanej vzbudzujúce reálne obavy, či ohrozenie žalobcu.. Samotná obava žalobcu nie je a ani nemôže byť dôvodom, resp. právnym základom na nariadenie neodkladného opatrenia v kontexte podanej žaloby vo veci samej (žaloba o vrátenie daru). Nie je teda osvedčený ani úmysel, resp. správanie sa žalovanej smerujúce ku scudzeniu daných nehnuteľností. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie dospel k správne záveru, že v predmetnej veci neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia. Rovnako nedôvodné sú i všetky odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa výlučne okolností, s ktorými sa v napadnutom uznesení už celkom správne vysporiadal súd prvej inštancie.

11. Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

12. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, c/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, d/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo e/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne / dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).